

vel mørkt Billede af, hvordan Retsplejen er ved Hæren. Jeg kan heller ikke være ganske enig i, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (S. Bojesen) udtalte med Hensyn til Retsplejen for Søværnets Bedkommende, og heller ikke i, hvad han udtalte med Hensyn til Straffeloven. Der blev anført, det var for øvrigt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, hvad et sømilitært Medlem i Landstinget havde jagt om Bisidderne i den kombinerede Ret. Jeg maa maatte have Lov til at oplæse et Par Ord af, hvad der straks blev svaret ham af Generalauditor Steffensen. Denne udtalte: „Jeg skal bemærke, at det forekommer mig, at Bisidderne der med Hensyn til at kende Sagen ere stillede saa gunstigt, som det overhovedet er muligt at stille dem. Hvis de ikke kunde hjælpe sig med den Oplysning, de saa i den kombinerede Ret, ved jeg ikke noget Middel til at hjælpe paa dem. De sidde under Forhørene, under hele Retten fra først til sidst; de saa ved Begyndelsen af Forhørene at vide, hvad det er, der fremlægges, og de høre den paagældende afgive sin Forklaring osv. Det tror jeg ikke, der kan være noget at hjælpe paa. Derfor er det karakteristisk ved Scheels Udkast af 1869, at den kombinerede Ret til en vis Grad tages til Mønster, idet Hovedgrundtænkningen er efter dette Forslag, at for saa vidt der er en bestemt tiltalt, skal Sagen ageres osv.“ Det ærede Medlem brugte — jeg synes det lød saa — Ordet Nitteduffer om Dommerne i den kombinerede Ret. Ja, hvis de ere Nitteduffer, er det virkelig deres egen Fejl. Jeg tør dog ikke bestemt sige, om det ærede Medlem brugte det Ord. Jeg skal indrømme, at i tidligere Aar, f. Eks. da jeg var Rådet, var det meget lidt, vi lærte af Retsvidenskab. Vi havde kun en Aftentime om Ugen i dette Fag og skulde ikke aflægge nogen som helst Prøve deri. Jeg vil ikke paastaa, at den Time blev overdreven godt anvendt. Men nu er det anderledes ved Søofficersskolen. Der have de ikke saa lidt Retsvidenskab, og jeg vil sige, at hvis det slet ikke kan hjælpe, saa er det ganske mærkværdigt. Hvis de virkelig skulde være Nitteduffer i den kombinerede Ret, hvorledes vilde det saa se ud i Skibene, hvor de samme Mennesker ingen retslig Hjælp have? Jeg er enig med det ærede Medlem (S. Bojesen) i, at Intendanterne skulle ikke hjælpe paa dem. Det forekommer mig imidlertid dog, at det gaar ret godt i Skibene. Jeg skal nu ikke komme nærmere ind paa, hvad der angaar Straffeloven, men vil blot have Lov til at sige et Par Ord over for det ærede Med-

lem for Københavns Amts 1ste Valgkreds. Det ærede Medlem talte for det første om det meget uheldige i, at den arbitrære Straffemyndighed for Skibschefen er saa stor. Ja, det kan gerne være, men i 1881, da det blev indført ved den ny Straffelov, stete det under almindelig Tilslutning, netop fordi det erkendtes, hvor vanskeligt det er at holde Krigsret om Bord. Nu har jeg haft Lejlighed til i et Par og thye Aar at følge med Indberetningerne om de Straffe, der ere blevne eksekverede om Bord i Krigsskibene, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at man snarere maa forundre sig over deres Mildhed end over det modsatte. Jeg tør bestemt sige, at jeg ved Revisionen af Straffeprotokollerne ikke har faaet en eneste Gang Udættelse om, at Straffen i og for sig har været for streng. Der kan have været truffet en mere eller mindre rigtig Afgørelse, der kan have været anvendt en anden Slags Straf end den, der egentlig var bestemt for det givne Tilfælde, men gennemgaaende, kan jeg forsikre, have Straffene været i høj Grad milde. Jeg tror, at man maa sige, at Strafferetten udøves om Bord med en ganske ualmindelig Mildhed, og jeg mener, at det er fuldstændig rigtigt, thi er der noget Sted, hvor man kan komme igennem med smaa Straffe, saa er det netop om Bord. Der har man virkelig saa mange Midler at anvende. Der er for Eksempel et Middel, som ikke har nogen videre Betydning i Land, nemlig at lade en Mand saa et Par Timers Nattevagt, men det er noget, man ikke holder meget af om Bord. Det er en Straf, som man nok kan komme igennem med der, og saa behøver man ofte ikke haardere Straffe. Det ærede Medlem talte om det uhensigtsmæssige i disse evige Arrester. Men hvad vil da det ærede Medlem? Vil han have Tampen tilbage? Jeg kan mindes, at jeg stod her og kæmpede imod Tampen i 1881, men saa maatte jeg ogsaa til Gengæld indrømme, at naar den skulde opgives, var der omtrent ingen anden Straf at sætte i Stedet end Arrest. Jeg vil spørge det ærede Medlem: Hvad skulde vi ellers bruge? (Bust: Bøjen!) Ja, men Bøjen holder jeg heller ikke af. (Bust: Jeg heller ikke!) Den kæmpede jeg ogsaa imod, men det var jo ikke muligt at saa Loven igennem uden Bøjen. Jeg skulde gerne have opgivet Bøjen (Bust: Det skulde jeg ogsaa!) Ja, jeg tror, at vi i det hele ikke vare saa uenige den Gang. Men, som sagt, jeg ser slet ikke, hvilke Straffe vi kunde have, naar vi ikke skulde have Arrest. Jeg synes, at det ærede Medlem (Bojesen) sagde, at alle de Straffe, vi have, ere daarlige. Men saa